

תת"ע 1699/09/13 - מדינת ישראל נגד אחמד סלאמה

23 ינואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תתע"א 13-09-1699 מדינת ישראל נ' סלאמה
ת"ד 13-01-4600 מדינת ישראל נ' סלאמה

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נao
המואשימה מדינת ישראל

נגד אחמד סלאמה
הנאשם

nocchim:

ב"כ המואשימה - עו"ד בן דב

ב"כ הנאשם/ת - עו"ד לוייט

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בשני אישומים כדלקמן:

1. **תת"ע 13-01-4600 (להלן: "האישום הראשון")** הנאשם נהג ביום 24.2.11 בכביש 57 למזרחה, כשהוא שוכר כארס בבדיקה נשיפה נמצא ריכוז אלכוהול של 650 מק"ג לפחות או יותר שנשף. הנאשם לא שמר מרחק, נהג בקלות ראש ופגע ברכב אחר שנסע לפניו. כתוצאה מההתאונת נחללו נהגת הרכב الآخر ונוסף שהיא עימה.

הנאשם הורשע בעבירות של:

נהיגה בשכרות - בנגד לסעיפים 62(3), ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 בקשר עם תקינה עמוד 1

(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961.

נהיגה בקלות ראש- בנגוד לסעיפים 62(2) ו- 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

אי שמירת מרחק- בנגוד לתקנה 49(a) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

గריםות נזק- בנגוד לתקנה 21(b)(2) לתקנות התעבורה, השתכ"א- 1961.

2. **תת"ע 13-1669-09-1669** - (להלן: "האישום השני") הנאשם נהג ביום 13.9.13 כשהוא שיכור כאשר בבדיקה נשיפה נמצא ריכוז אלכוהול של 455 מק"ג לפחות או יותר שנשף.

ה הנאשם הורשע בעבירה של:

נהיגה בשכרות- בנגוד לסעיפים 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 ותקנה 166ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961.

ה הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1993 ולהובתו 28 הרשות. ביום 14.2.13 הורשע הנאשם בהתאם להודאותו בתיק תת"ע 4460-0-11-11460 בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב, בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונדן, בין היתר, לעונש מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים, שהינו בר הפעלה בגין האישום השני, ולפסילה לתקופה של 11 חודשים (להלן: "**תיק תל אביב**").

היה על הנאשם להוכיח רישיון נהיגתו בבית המשפט עד ליום 11.4.13.

ה הנאשם נהג ביום 13.9.13 בידועו כי הוא פסול לנהיגה. ממשום מה, ככל הנראה מתוך טעות, לא הוגש הנאשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

אף בגזר הדין שניית לחובת הנאשם, ביום 20.5.13, בתיק משטרת 5110232012 (הרשעה מספר 27 בגילון הרשות), בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, בעבירה של נהיגה בשכרות, נדון הנאשם לעונש פסילה לתקופה של 24 חודשים. ואף כאן נראה כי הפר גם עונש זה. ואולם, לא ידוע באם הנאשם ידע אודות הפסילה אם לאו. מכל מקום לא הנאשם, כאמור, בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

התביעה עותרת להשתת על הנאשם עונשים של מאסר בפועל לתקופה שלא תפח משנה וחצי ועד לשוש שנים, הפעלת המאסר המותנה העומדת כנגד הנאשם, מאסר על תנאי של שנה למשך שלוש שנים, פסילה בפועל לתקופה של 4 שנים. נכון רכיבי הענישה אין המאשימה עותרת לעונש קנס.

הסגור המציא לבית המשפט חוות דעת - אבחון קריינטולוגי, מהמרכז "התחליה חדשה", מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוביי חוק. חוות הדעת נערכה על ידי דנה קיזר, קריינטולוגית ישומית ודודית גולד, קריינטולוג חברתי- שיקומי. בחוות הדעת סוקרים המומחים את נסיבות חייו של הנאשם, מות הורי הדומיננטיים בחיו, ילדותו, התבגרותו ואת משפחתו

הגרעינית. לאחר מבחן שנערך לנאשם, ציינו המומחים כי קיימת התמכרות לאלכוהול אצל הנאשם, אם כי ברמת חומרה נמוכה יחסית.

הנאשם הביע חריטה בפני המומחים, מסר כי האלכוהול משבש את שיקול דעתו וכי לאחר מעשה, כועס על עצמו. לדברי המומחים, הנאשם המשיך וצין, כי לא עולה על הרכב וינהג פעם נוספת לאחר שישתה משקאות אלכוהוליים וכי החליט להתרחק מסביבת אנשים השותים אלכוהול. מחוות הדעת עולה כי, הנאשם פנה לשימוש באלכוהול כדרך טיפול עצמי לאחר אובדן הוריו. כמו כן נראה כי במהלך הבית בו נתון הנאשם, הועמק הקשר עם משפחתו.

בສיפת חוות הדעת מצינו המומחים כי ענישה בלבד, כדוגמת מאסר, אינה באה בהלימה עם צרכי הטיפולים של הנאשם. לפיכך, ממליצים המומחים על שימושו של הנאשם בטיפול בהתמכרות פרטני או במסגרת ציבורית כאשר רצוי כי יטפל במסגרת קבועית והן טיפול פרטני על ידי מומחה בתחום ההתמכרות. כמו כן, ממליצים המומחים אף על שילוב בקבוצת עזרה עצמית.

במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, העיד אחיו של הנאשם מר מוחמד סלאמה המשמש כמנהל אגף החינוך בעיריית קלנסואה. העד ציין כי בשנתיים האחרונות "נדם בשמירה" ולא טיפול כראוי באחיו, הנאשם. העד ציין כי משפחתם נורמטיבית, אבל כיהן כראש עיריית קלנסואה מספר קדנציות וזאת לאחר שרתת במשפטה. העד ביקש מבית המשפט שלא לגזור על הנאשם עונש מאסר שכן האינטרס הציבורי לצורך להיות זהה שעוזר בשיקומו של הנאשם. העד העיד כי הוא נרתם לטיפול באחיו, כבר פנה למחלקה הרווחה בעירייה שם נמסר לו כי באפשרות להכין לנאשם תוכנית טיפולים.

הסגור בטיעוני לעונש חוזר וצין את משפחתו הנורמטיבית של הנאשם ואת שיקולי שיקומו לאור חוות הדעת שהוגשה. הסגור חוזר על האובדן הגדול אותו חווה הנאשם בפטירת הוריו וצין כי הנאשם נמצא בשל לקבל טיפול ולהשתלב במסגרת.

הסגור הגיש פסיקה לפיה, מתוך הענישה הולמת נוען בין מאסר על תנאי לבין מספר חוזשי מאסר בודדים. הסגור הוסיף כי יש להתחשב בתקופת מעצר הבית בה נתון הנאשם (כ- 4 חודשים) וכי הנאשם לא הפר את תנאי מעצר הבית על אף הפני. לפיכך, ביקש הסגור מבית המשפט, להאריך את תקופת המאסר המותנה כנגד הנאשם לצורך שיקומו.

לחלוין ביקש הסגור, היה ובית המשפט ימצא לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לחפות את תקופות המאסר או להשית עונש שבחלקו מאסר מאחריו סורג ובריח ובחלוין עבודות שירות.

דין

במסגרת השיקולים לגזירת הדין העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, דהיינו יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשमתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. כאשר מדיניות הענישה אמורה להעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהוא בטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

אין צורך להזכיר מילום בעניין חומרת עבירות הנהיגה בשכרות וכך נקבע בرع"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל:

"נהיגה במצב של שכנות מסכנת את חיים של הנהגים בכביש והוא מהו גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על כן, יש לנ��וט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות"

וכן בرع"פ 3638/12 וקנין נ' מדינת ישראל:

"זכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנותן בצדן וועלות לגרום לאסונות, בחינת 'מכונת מוות נעה'. ההחמרה היא גישת המחוקק, וسطיה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד".

קבע כב' השופט י. קדמי בע"פ 5002/94 - **ירמיהו בן איסק נ' מדינת ישראל, פ"דמת(4), 151 , 166-165**

"טופעת השכרות הולכת ותרחבת לאחרונה, ולנוח עומס התנוועה בכבישים - על רקע המספר הגדל והולך של כלי הרכב - שומה על ידי המשפט לתרום את חלקם במאבק הלאומי נגד הקטל בדרכים, בהטלת עונשים משמעותיים על אלה המריהבים עווז להסיע כלי רכב ברשות הרבים כאשר שכנות מכרסמת ביכולת לשלוט בהם".

סבירני כי העונש ההולם הינו עונש מאסר שכן מטרתו היא מניעת סיכון לנאים עצמו ולציבור המשתמשים בדרך והרתעה לנאים ולציבור. עבירה של נהיגה בשכרות הינה עבירה שיש בה סיכון ממש לח' אדם ויש לנ��וט במדיניות ענישה מרתיעה.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6439/06 קרייטי נ. מדינת ישראל:

"נהיגה במצב של שכנות מסכנת את חיים של הנהגים בכביש והוא מהו גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על כן יש לנ��וט במדיניות

ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות".

הנאשם מחזיק ברישון נהיגה משנת 1993 ולחובתו 28 הרשעות כאשר **ארבע פעמים נתפס הנאשם נוהג בהיוון שכוכב**, כאשר באישום השני גرم הנאשם לתאונת דרכים בה נחללו נפגת ונוסעת ברכב המעורב, אם כי אין מדובר בחבלות של ממש.

לחובת הנאשם עבירה נוספת, משנת 2007, של גרים תאונת דרכים (ג.ב) בה הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ללא זיהות ובאי מסירת פרטימ. לחובת הנאשם עבירות נוספות בין היתר בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירות מהירות, נהוגה כאשר תוקף רישוון הרכב פקע ושימוש בטלפון בעת הנהיגה.

לנאמן הרשעה בפלילים בעבירה של ביצוע עבודות ללא היתר.

נראה כי החוקים והצוויים אינם נור לרגלי הנאשם וכי הנאשם אינו נהר מעלה מלשוב ולעבור עבירות בהן כבר הורשע בעבר. כמוות האלכוהול שנמדדתו בשני האישומים כאן, אין נמוכות. באישום הראשון נמצא ריכוז אלכוהול של 650 מק"ג בלבד אויר שנשף הנאשם, ובאישור השני נשדה כמות של 455 מק"ג. אף עונש המאסר המותנה לתקופה של 6 חודשים, לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולנהוג שיכור.

יש לבירך כי נהיגתו של הנאשם עד כה, לא גרמה לאבדות נפש.

חמורה במיוחד העובדה כי לנאמן יש בעיה של התמכרות לאלכוהול. בת"ד 2424/03 מדינת ישראל נ' יסקין רוני, תק-19577(2) הבחן כב' השופט טננבוים בין אלה השותים לעיתים רוחקות והשולטים בהרגלים לבין המכוירים לאלכוהול וזאת מן ההיבט העונשי:

"... נדמה שיש להבחן בין שני סוגי של נהגים תחת השפעה ומילא ישפייע הדבר על עונשם. ישנים אלו אשר הינם אזרחים שומרי חוק וסדר, הגונים, בעלי מקצוע מחזקקי משפחות ומתפקידים כיאות. גם מנהגי השטיה שלהם סבירים ואין בהם פסול מוסרי או אחר. קורה אבל שאיתרעו מזלם והללו נהגו בזמן שכנות.

... לעומת אלה יש את אלו הסובלים מבעיית שתיה. אצל אלו השתיה איננה חד פעמיות ומקנית, ואין להם שליטה עליה. למרות שדווקא השתייניהם אינם ראויים לב בעיה, הרי הסכנה לציבור מהם גדולה ביותר. "

כלומר, כאשר מדובר בנאים בעלי נטייה לשתיית אלכוהול יש להשית עונש פסילה אשר ימנע את נהיגתם ואת הסיכון שהם עלולים להסב לעוברי הדרכם ועצמם.

לא זו אף זאת, על אף ולנאמן בעית שתיה משקאות אלכוהוליים, הוא נהג בשכרות ולהובתו כעת ארבע הרשעות בעבירה חמורה זו.

בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, קבע המחוקק במפורש כי התחשבות בשיקולי שיקומו של הנאשם נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והוא איננה בגדר חובה.

חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012

(א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיתתקם, רשיי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במאבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

ההגנה הציגה בפני בית המשפט את רצונו של הנאשם להשתקם ואחיו של הנאשם, כנציג המשפחה, הביע עמדת המשפחה בתמכתם ועזרתם לנאים. ואולם, הנאשם טרם החל בהליך שיקום שכזה. ויהא באפשרותו להשתקם גם במסגרת עונש המאסר.

על כן, ראוי שיינתן לנאים עונש אשר יהיה בו כדי לבטא את מעשיו החמורים ולהרטיע אחרים כמוותו לבב יבצעו עבירות דומות.

וכך נקבע בע"פ 3731/11 סמי מסרי נ' מדינת ישראל:

"**בית המשפט צריך להטות אוזן לנסיבותו האישיות של המערער וכך גם עשה, אך עם זאת, מחויב הוא להשיט עונש מאסר אחורי סורג ובריח לתקופה משמעותית שלא בהן על משתמש הדרך ולהרטיע את המערער, כמו גם אחרים, מלס肯 את הציבור בכלל זה נהגים ועובדיהם אורח תמים".**

בית המשפט מתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם כמו גם ברצונו להשתקם, התרשם מהחיו של הנאשם וברצונו לעזרה, ובמיוחד בהודית הנאשם במיחס לו. ואולם, נוכח חומרתן הרבה הבעיות, הגעתו לכל מסקנה כי אין בנסיבות אלה כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. במקרה זה יש ליתן משקל מכריע לשיקולי הगמול וההרעה ואין בנסיבות האישיות של הנאשם כדי להקטין את הצורך בהעדפת האינטראס הציבורי.

כנגד הנאשם, עונש מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים. ככל, הנני סבורה כי יש להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטרב ולא בחופף. ראה בעניין זה דברי כב' הש' הביבה, נגה אחד עפ"ת 10-05-2002 אביכדר נ. מ"י:

"**יש להפעיל מאסר על תנאי במצטרב ולא בחופף, אלא במקרים נדירים וחריגים. שכן, אם הכלל היה הפעלת מאסר על תנאי וחיפוי מאסר בגין עבירה נוספת למאסר המותנה שהופעל, הופעל היוצא מכך הינו שמבצע העבירה מקבל פרט על העבירה שבייצע ויוצא פטור מעונש מאסר בשל העבירה נוספת, שכן העונש מופעל בחופף".**

נוכח שיקולי לקולא, כפי שפורטו לעיל, הנני מורה על חפיפה בין עונשי המאסר.

עינתי בפסקה שהוגשה על ידי ההגנה. אינני מוצאת אותה מתאימה לעניינו. חלק מפסקי הדיון שהוגשו אושרו הסדרי טיעון והאחרים, אולם הולמים את מתחם הענישה ההולם היום על פי בית המשפט העליון.

סוף דבר

לאחר ש שקלתי במלוא כובד הראש את טיעוני הצדדים, ובחנותי נסיבותו האישיות של הנאשם, עינתי בחוות הדעת שהוגשה, שקלתי את מדיניות הענישה במקרים כגון אלו, ואת האינטראס הציבורי להילחם מלחמה של ממש בקטל בדרכים, לאור חומרתן הרבה העבירות בתיק זה, מצאתי כי העונש ההולם במקרה דנן הינו עונש מאסר מאחריו סורג ובריח ואני גוזרת על הנאשם עונשים הבאים:

1. דנה את הנאשם לעונש מאסר לתקופה של 12 חודשים.
2. מורה על הפעלת עונש המותנה למשך 6 חודשים כפי שפסק על תנאי בית משפט תüberorah ת"א בתיק 11-09-4460 לריצוי באופן חופף.
3. דנה את הנאשם לעונש מאסר לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירות של נהיגה בפסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנה או נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.
4. פוסלת את הנאשם מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים.
הפסילה תהושב במצטבר לכל עונש פסילה אחר ותמנה מתום תקופות הפסילה אשר הושטו על הנאשם בתיקים אחרים.
5. מורה על הפעלת עונש הפסילה המותנה למשך 6 חודשים כפי שפסק על תנאי בית משפט תüberorah ת"א בתיק 11-09-4460 לריצוי באופן חופף.
6. הנני פוסלת את הנאשם מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ד, 23/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאווי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לאחר ששמעתי אותך צדדים, הנני מורה על עיכוב בצווע רכיב עונש המאסר וזאת לשבוע עד יומ **30.1.14** שעה **10.00** בתנאים המצתברים הבאים:

1. הפקדה במזומנים בסך של **5000 ש"ח**.

2. חתימת ערבות עצימית בסך של **50000 ש"ח**.

3. חתימת ערבות צד ג (אפשר של אחד המפקחים שאושרו) בסך של **25000 ש"ח**.

4. מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

באחריות הנאשם לעתור לביטול צו זה עם סיום ריצוי העונש.

5. מובהר לנԱם כי עד ליום **30.1.14** עליו לשנות באותו תנאים בהם שהה עד היום (מעצר בית מלא).

בהתקיים התנאים הבאים, יעוכב רכיב עונש המאסר ועל הנאשם להתייצב לתחילה ריצוי עונשו בבית כלא הדרים כשברטותו תג. או דרכון.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ד, **23/01/2014** במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאווי, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

באישור המאשינה, הנני מתירה לנאים לצאת את ביתו לצורך עריכת סיורים ביום 27.1.14 בין השעות 12.00 - 9.00.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ד, 23/01/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפולד נאווי, שופטת

סיגי